

บทที่ 1

The Upturned Face

เค้าโครงเรื่อง

1. ประวัติของ Stephen Crane ผู้ประพันธ์เรื่อง "The Upturned Face"
2. เนื้อเรื่อง
 - 2.1 เนื้อเรื่อง "The Upturned Face" เป็นภาษาอังกฤษ
 - 2.2 สรุปเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย
3. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง
 - 3.1 ตัวละคร (character)
 - 3.2 แก่นเรื่อง (theme)
 - 3.3 การพิจารณาว่าเป็น short story of plot

สาระสำคัญ

1. Stephen Crane เป็นนักประพันธ์ชาวอเมริกัน เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1897 และเสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ. 1900
2. "The Upturned Face" เป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นในเรื่องต่อไปนี้
 - 2.1 สงครามกลางเมืองในสหรัฐอเมริกา คือสงครามระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ระหว่างปี ค.ศ. 1861 สาเหตุของสงครามเนื่องจากฝ่ายเหนือต้องการเลิกทาสฝ่ายใต้ไม่เห็นด้วย จึงทำการต่อต้าน และในที่สุดการต่อต้านก็ทวีความรุนแรงขึ้น
 - 2.2 ฝ่ายเหนือเป็นฝ่ายชนะ ประเทศได้ประกาศการเลิกทาสนำมาซึ่งความไม่พอใจกับฝ่ายที่แพ้ ดังนั้นประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น จึงถูกลอบสังหาร
 - 2.3 การรบของสองฝ่ายผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะในระยะแรก ๆ ทหารล้มตายเป็นจำนวนมาก สภาพศพไม่น่าดู ท่ามกลางสนามรบไม่สามารถมีพิธีหอรูหยา มีเพียงแต่การขุดหลุมและนำศพฝังไว้เพื่อไม่ให้ดูอุจาดตา หรือก่อนที่ศพจะขึ้นอืดเหม็นนำส่งกลิ้งตลปไปยังบริเวณใกล้เคียง
 - 2.4 ในระหว่างรบบางครั้งทหารที่ตายอาจจะไม่ได้ถูกฝัง เพราะเพื่อนทหารผู้อื่นยังต้องรบต่อไป หรืออาจจะต้องเคลื่อนย้ายไปยังอีกที่หนึ่ง พวกเขาอาจเกิดความรู้สึกเศร้าใจกับเพื่อนทหารของตนที่ต้องตายในสงคราม ที่ถูกปล่อยทิ้งให้เน่าเปื่อยไปเอง ไม่มีแม้กระทั่งผู้ใดจะขุดหลุมฝังศพให้

2.5 มนุษย์เรากลัวคนตายทุกคนทั้ง ๆ ที่ตนเองก็ต้องตาย ยิ่งถ้าคนตาย เป็นคนที่ใกล้ชิดอยู่ด้วยกันตลอดเวลา หรือสภาพศพอยู่ในสภาพที่น่ากลัว เช่น ดา ลิมโพลง เหมือนกับคอยดูว่าใครทำอะไรให้กับตน ดังนั้นจึงอาจจะทำให้ผู้ที่ต้องขุด หลุมฝังศพของเขาหรือผู้ที่อยู่ในตอนระหว่างทำการฝังศพเกิดความกลัวได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถเล่าประวัติ Stephen Crane ได้
2. อ่านและเข้าใจเรื่อง "The Upturned Face" ได้
3. วิเคราะห์ทั้งเนื้อเรื่องและโครงสร้างได้
4. บอกจุดประสงค์ของนักประพันธ์ที่แอบแฝงอยู่ในเรื่องได้
5. ตอบคำถามการประเมินผลท้ายบทได้

ความนำ

สงครามในประเทศไม่น่าจะเกิด แต่จากประวัติศาสตร์ของประเทศต่างๆจะเห็นว่า สงครามในประเทศมักจะเกิดขึ้นจากความขัดแย้ง การแก่งแย่งชิงดี การแย่งอำนาจ หรือการไม่เห็นด้วยในเรื่องการบริหารประเทศ สงครามนำมาซึ่งความเสียหาย การ ล้มตายของผู้คนมากมาย เช่น สงครามล้มล้างราชวงศ์ชาร์ของประเทศรัสเซียมาสู่ การปกครองแบบคอมมิวนิสต์ หรือในประเทศฝรั่งเศส การล้มล้างการปกครองแบบสม บูรณาณาธิปไตยราชมาสู่ประชาธิปไตยของแต่ละประเทศเป็นไปด้วยความรุนแรง และนำ ความเสียหายมาสู่ประเทศนั้นๆไม่น้อย ในสหรัฐฯเองก็เช่นเดียวกัน สงครามระหว่าง ฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ที่ฝ่ายเหนือต้องการให้เลิกทาส แต่ฝ่ายใต้ไม่ยอมจนกลายเป็นสง ครามกลางเมือง นำมาซึ่งความตายของแต่ละฝ่ายอย่างมากมาย ศพต่างๆ ที่เคลื่อน กลาดในสนามรบถูกทอดทิ้งไว้ สังกั้นเหม็น หรือขึ้นอัดเป็นภาพที่น่าดูและต่อมาประ วัติศาสตร์ก็ได้จารึกไว้ว่า ณ ที่นี้เป็นสนามรบที่กลายเป็นสุสานฝังผู้ตายไว้มากมาย

1. ประวัตินักประพันธ์ - Stephen Crane (1871-1900)

Stephen Crane เป็นนักหนังสือพิมพ์ กวี นักเขียนเรื่องสั้น และนวนิยาย เกิดที่ Newark ในรัฐ New Jersey ได้รับการศึกษาที่ Cleverack College ซึ่งเป็นสถาบันทางการทหาร อยู่ห่างจากทางทิศตะวันออกของแม่น้ำ Hudson ใน นิวเจอร์ซีย์ประมาณ 3 ไมล์ ตั้งแต่ปี 1887-1890 ระหว่างปี 1890-1891 ศึกษาต่อ ที่ Lafayette College ย้ายไปเรียนต่อที่ Syracuse University ในปี 1891 ณ ที่นี้เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในสนามเบสบอลมากกว่าการเรียน เมื่อออก

จากมหาวิทยาลัยเขาทำงานเป็นผู้สื่อข่าวให้กับหนังสือพิมพ์ The Herald และ The Tribune และเดินทางไปคิวบาในปี 1896 เขามีประสบการณ์อยู่บนเรือ Commodore ที่กำลังจะจม ทำให้เขาเขียนเรื่อง "The Open Boat" ประสบการณ์จากการเป็นผู้สื่อข่าวระหว่างสงครามกรีกกับเตอร์กที่เรียกว่า The Greco-Turkish War ทำให้เขาเขียนเรื่อง "Active Service" ในปี 1899 จากการทำงานที่ประสบภัยในคิวบาทำให้เขาเขียนเรื่อง "Wounds in the Rain" ในปี 1900 และอีก 2 เรื่อง เกี่ยวกับสงครามกลางเมืองคือ "The Price of The Harness" และ "An Episode of War" เขาได้เดินทางไปประเทศเยอรมันนี และเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจที่ Badenweiler ในปี 1900 ศพของเขาได้นำมาฝังที่ Elizabeth ในรัฐนิวยอร์ก

ผลงานต่างๆ รวมทั้งเรื่องสั้นต่างๆ ภายใต้อีกชื่อ Whilomville Stories (1900) ที่ให้เห็นถึงความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาเด็ก การพัฒนาบุคลิกที่ชอบเล่นในตุ๊กตารูปเด็กไปสู่ความห้าวหาญ ตัวอย่างที่สะท้อนออกถึงความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้เรื่องสั้นได้แก่ "Lynx-Hunting" "Shame" และ "The Carriage Lamps" นวนิยายได้แก่เรื่อง Great Battle of the World เรื่องทำนองประวัติศาสตร์ได้แก่เรื่อง Last Words และ The O'Ruddy เป็นเล่มที่รวมเรื่องที่เขาเขียนไว้ตอนต้น นอกจากนั้นเรื่องสั้นและนวนิยายที่มีชื่อเสียงได้แก่

"Maggie : A Girl of the Street."

The Red Badge of Courage

The Open Boat and Other Tales of Adventures

The Monotor and Other Stories

กิจกรรมการเรียนรู้ 1

จงเล่าประวัติของ Stephen Crane มาพอสังเขป

2. เนื้อเรื่อง

2.1 เนื้อเรื่อง "The Upturned Face" เป็นภาษาอังกฤษ นำมาจากหนังสือ The Shape of Fiction - British and American Short Stories by Leo Hamalian & Frederick R. Karl, printed in The United States of America by McGraw-Hill, Inc., 1967 หน้า 92-95

“What will we do now?” said the adjutant’, troubled and excited.

“Bury him,” said Timothy Lean.

The two officers looked down close to their toes where lay the body of their comrade. The face was chalk-blue; gleaming eyes’ stared at the sky. Over the two upright figures was windy sound of bullets, and on top of the hill Lean’s prostrate’ company of Spitzbergen infantry was firing measured volleys”.

“Don’t you think it would be better--” began the adjutant. “We might leave him until tomorrow.”

“No,” said Lean. I can’t hole that post an hour longer. I’ve got to fall back^s, and we’ve got to bury old Bill.”

อธิบายศัพท์

adjutant	:	military army officer responsible for general administration and discipline in a battalion = นายทหารที่ทำหน้าที่ฝ่ายธุรการในกองทัพ
upturn	:	upward turn = หงาย แหงน
gleaming eyes	:	sending out beam or ray of soft light = ตาเป็นประกาย
prostrate	:	lying stretched out face down = นอนแผ่ a ^ข สู้บนพื้น
volleys	:	hurling or shooting of a number of missiles = ยิงพร้อมกัน
fall back	:	move, turn back, retreat = ถอย ถอยร่น

“Of course, ” said the adjutant, at once. “Your men got **entrenching tools**”?

Lean shouted back to his little line, and two men came slowly, one with a **pick**, one with a shovel. They started in the direction of the Rostina **sharpshooters**. Bullets cracked near their ears. “Dig here,” said Lean **gruffly**^A. The men, thus caused to lower their glances to the turf, became hurried and frightened, merely because they could not look to see where the bullets came. The dull beat of the pick striking the earth sounded amid the swift snap of close bullets. Presently the other private began to shovel.

“I suppose,” said the adjutant, **slowly**, “we’d better search his clothes for--things.”

Lean nodded. Together in curious abstraction they looked at the body. Then Lean stirred his shoulders suddenly, arousing himself.

“Yes,” he said, “**we**’d better see what he’s got.” He dropped to his knees, and his hands approached the **body of** the dead officer. But his hands wavered over the buttons of the tunic. The first button was brick-red with drying blood, and he did not seem to dare touch it.

entrenching tools : tools for entrenching = เครื่องมือที่ใช้ขุดหลุม
pick : heavy tool with an iron head having two pointed ends = พลั่ว
sharpshooter : a man skilled at shooting with a rifle = คนแม่นปืน
gruffly : roughly = ห้าว

"Go on," said the adjutant, hoarsely.

Lean stretched his wooden hand, and his fingers **fumbled**¹ the bloodstained buttons. At last he rose with **ghastly**² face. He had gathered a watch, a whistle, a pipe, a tobacco-pouch, a handkerchief, a little case of cards and papers. He looked at the adjutant. There was a silence. The adjutant was feeling that he had been a coward to make Lean do all the grisly' business.

"Well," said Lean, "that's all, I think. You have his sword and revolver?"

"Yes," said the adjutant, his face working, and then he burst out in a sudden strange fury at the two privates. "Why don't you hurry up with that grave? What are you doing, anyhow? Hurry, do you hear? I never saw such stupid--"

Even as he cried out in his passion the two **men** were labouring for their lives. Ever overhead the bullets were **spitting**⁴.

The grave was finished. It was not a masterpiece--a poor little shallow thing. Lean and the adjutant again looked at each other in a curious silent communication.

fumble	: use the hands awkwardly = คลำอย่างงอแงงะ
ghastly	: death-like, pale and ill = ซีดเขียว
grisly	: causing horror or terror = น่าขนลุก น่ากลัว
spit	: send saliva out from the mouth = ถ่มน้ำลาย
	fall lightly = พ่นออกมา กระเด็นออกมา

Suddenly the adjutant **croaked** out' a **weird** laugh. It was a terrible laugh, **which** had its origin in that part of the mind which is first moved by the singing of the nerves. "Well," he said humorously to Lean. "I suppose we had best tumble him in."

"Yes," said Lean. The two privates stood waiting, bent over their **implements**³. "I suppose," said Lean, "it would be beter if we laid him in ourselves."

"Yes, " said the adjutant. Then, apparently remembering that he had made Lean search the body, he stooped with great fortitude and took hold of the dead officer's clothing. Lean joined him. Both were particular that their fingers should not feel the corpse. They tugged away; the corpse lifted, **heaved**⁴, **toppled**⁵, **flopped**⁶ into the grave, and the two officers, straightening, looked again at each other--they were always looking at each other. They sighed with a relief.

The adjutant said, "I suppose we should--we should say something. Do you know the service, Tim?"

"They don't read the service until the grave is filled in," said Lean, pressing his lips to an academic expression.

- implement : tool or instrument for working with = เครื่องมือ
 เครื่องใช้
- croak out : make deep, hoarse sound = ทำเสียงคล้ายกบ
- weird : unnatural = ผิดธรรมชาติ
- heaved : raised, lifted up something heavy = หนัก
- toppled : caused to be unsteady and overturn = ล้ม คว่า
- flopped : fell clumsily or hopelessly = เดินโงงเงง ล้มลง

“Don’t they?” said the adjutant, shocked that he had made the mistake. “Oh, well,” he cried, suddenly, “let us--let us say something--while he can hear us.”

“All right,” said Lean. “Do you know the service?”

“I can’t remember a line of it,” said the adjutant.

Lean was extremely dubious’. “I can repeat two lines, but--”

“Will, do it,” said the adjutant. “Go as far as you can. That’s better than nothing. And the beasts have got our range exactly.”

Lean looked at his two men. “Attention,” he barked. The private came to attention with a click, looking much aggrieved=. The adjutant lowered his helmet to his knee. Lean, barehead. stood over the grave. The Rostina sharpshooters fired briskly”

“O Father, our friend has sunk in the deep water of death, but his spirit had leaped toward Thee as the bubble arised from the lips of the drowning. Perceived, we beseech, O Father, the little flying bubble and--”

Lean, although husky and ashamed, had suffered no hesitation but to this point, but he stopped with a hopeless feeling and looked at the corpse.

The adjutant moved uneasily. “And from Thy superb heights--” he began, and then he too came to an end.

dubious : doubtful = อย่างสงสัย

aggrieved : felt that one has been treated unjustly = รู้สึก
ว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรม

briskly : actively, quickly = กระตือรือร้น กระฉับกระเฉง

“And from Thy superb heights,” said Lean.

The adjutant suddenly remembered a phrase in the back of the Spitzbergen burial service, and he **exploited*** it with the triumphant **manner** of a man who had recalled everything, and can go on.

“O God, have mercy---”

“O God, have mercy---” said Lean.

“Mercy, ” repeated the adjutant, in quick failure.

“Mercy, ” said Lean. And then he was moved by some violence of feeling, for he turned upon his two men and tigerishly said, “Throw the dirt in.”

The fire of the Rostina sharpshooters was accurate and continuous.

One of the aggrieved privates **came** forward with his shovel. He lifted his first shovel-load of earth, and for a moment of inexplicable hesitation it was held poised above the corpse, which from its chalk-blue face looked keenly out from the grave. Then the soldier emptied his shovel on--on the feet.

Timothy Lean felt as if tons had been swiftly lifted from off his forehead. He had felt that perhaps the private might empty the shovel on--on the face. It had been emptied on the feet. There **was** a great point gained there--ha, ha!--the first shovelful had been emptied on the feet. How satisfactory!

exploit : use, work, develop mines, waterpower, other natural resources; use selfishly = ใช้ประโยชน์ ทาประโยชน์

The adjutant began to babble. "Well, of course--a man we've messed with all these years--impossible--you can't, you know, leave your intimate friends rotting on the field. Go on the field. Go on, for God's sake, and shovel, you. "

The man with the shovel suddenly ducked, grabbed his left arm with his right hand, and looked at his officer for orders. Lean picked the shovel from the ground. "Go to the rear," he said to the wounded man. He also addressed the other private.

"You got under cover, too; I'll finish this business."

The wounded man scramble hard still for the top of the ridge without devoting any glances to the direction from whence the bullets came, and the other man followed at an equal pace; but he was different, in that he looked back anxiously three times.

This is merely the way--often--of the hit and unhit.

Timothy Lean filled the shovel, hesitated, and then, in a movement which was like a gesture of abhorrence', he flung the dirt into the grave, and as it landed it made a **sound--plop**². Lean suddenly stopped and mopped his brow'--a tired labourer.

"Perhaps we have been wrong." said the adjutant. His glance wavered stupidly.. "It might have been better if we hadn't buried him just at this time. Of course, if we

abhorrence : hatred and disgust = เกลียดชัง

plop : sound of a small object dropping into water
= เสียงป๋อม

brow : steep slope, forehead = ยอดเนิน หน้าผาก

advance tomorrow the body would have been--"

"Damn you," said Lean, "shut your mouth." He was not the senior officer.

He again filled the shovel and flung the earth. Always the earth made the sound--plop. For a space Lean worked frantically, like a man digging himself out of danger.

Soon there was nothing to be seen but the chalk-blue face. Lean filled the shovel. "Good God," he cried to the adjutant. "Why didn't you turn him somehow when you put him in? This--." Then Lean began to stutter.

The adjutant understood. He was pale to the lips. "Go on, man," he cried, beseechingly', almost in a shout.

Lean swung back the shovel. It went forward in a pendulum² curve. When the earth landed it made a sound--plop.

beseechingly : ask earnestly or urgently = อ้อนวอน

pendulum : a weight hung from a fixed point so that it swings freely = ลูกตุ้ม

2.1 สรุปเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย

"The Upturned Face" เป็นเรื่องเหตุการณ์ในสงครามที่มักจะมีทหารเสียชีวิตและต้องทำการฝังทหารที่เสียชีวิตเหล่านั้นในสนามรบ เพราะเป็นวิธีที่ดีกว่าจะปล่อยศพให้พวกเขาถูกทิ้งอืดเหม็นเน่าส่งกลิ่นไปทั่ว เพราะเป็นการยากที่จะส่งศพพวกเขากลับไปยังญาติพี่น้อง หรือทำพิธีฝังในโบสถ์กันได้ สถานที่ในเรื่องเป็นสนามรบในสงครามกลางเมืองในสหรัฐอเมริกา เป็นการต่อสู้ระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้เพื่อให้เลิกทาส Crane ได้สอดแทรกความรู้สึกโศกเศร้าของสงครามที่ทาลาชีวิตของแต่ละฝ่ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งๆ ที่พวกเขาเกิดในประเทศเดียวกัน แต่เมื่อมีอุดมการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ก็ต้องทำลาชล้างให้หมดไป ทหารไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนก็ต้องรบต่อไป ที่ต้องเสียชีวิตก็มีเป็นจำนวนมาก เพราะถูกกระสุนบ้าง หรือเพลิงพลั่วในระหว่างการต่อสู้บ้าง ดังนั้นสภาพศพจึงอยู่ในลักษณะที่ต่างๆ กันไม่ว่า

จะตายด้วยวิธีใดก็ตาม สภาพศพเหล่านั้นคงเป็นภาพที่ไม่ชวนมอง โดยเฉพาะสภาพศพของ Bill ที่คาไม่ยอมปิด หน้าแห่งศพ

เมื่อเปิดเรื่องนายทหารผู้หนึ่งซึ่งในเรื่องเรียกว่า adjutant ได้ถามพลทหารของเขาว่าจะทำอย่างไรกับศพของ Bill Timothy Lean นายทหารอีกผู้หนึ่งบอกว่าควรจะฝังเขา ทั้งคู่ก็มุ่งไปศพของสหายของพวกเขาที่วางไว้ใกล้ๆ ที่พวกเขาสิ้นอายุ หน้าผู้ตายขาวเกือบเป็นเขียว ในที่นั้นบรรดาชายว่าเป็น chalk-blue ตาทั้งคู่ไม่ปิดแห่งหน้ามองดูท้องฟ้า มีเสียงกระสุนท่ามกลางลมพัด adjutant ออกความเห็นว่าการปล่อยศพไว้นานกว่าจะวันรุ่งขึ้น แต่ Lean บอกว่าเขาอาจจะรักษาที่ตั้งฐานไว้ไม่ได้ เขาเองต้องถอยร่นกลับ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องฝัง Bill ทั้งนี้ adjutant จึงเห็นด้วยและถามว่าคนของ Lean มีเครื่องมือที่จะใช้ขุดหลุมหรือไม่ Lean ตะโกนให้คน 2 คนมาช่วยขุดหลุม ทั้งคู่ก็จอบกับพลั่ว และลงมือขุดหลุมท่ามกลางกระสุนที่ยังตกลงมาใกล้ๆ กับพวกที่เขากำลังขุดหลุม adjutant พูดกับ Lean ว่า ควรจะค้นดูเสื้อผ้าผู้ตายว่ามีอะไรอยู่ Lean ทำการเอาข้าวของต่างๆ ที่อยู่ในเสื้อผ้าผู้ตายที่เประด้วยเลือดแห้งๆ ออกมา ข้าวของที่มีอยู่ในตัวผู้ตายได้แก่ นาฬิกาข้อมือ นกหวีด กล้องขยาย กระป๋องใส่ยาสูบและผ้าเช็ดหน้า Lean ส่งดาบและปืนให้กับ adjutant adjutant รู้สึกโกรธพลทหาร 2 คนที่ขุดหลุมช้า เขาสั่งให้ทั้งคู่รีบเร่งมือขุดหลุมให้แล้วเสร็จ ในที่สุดหลุมศพก็ขุดเสร็จ เป็นหลุมตื้นๆ ทั้ง adjutant และ Lean ช่วยกันยกศพลงในหลุมก่อนเอาดินกลบ ทั้งคู่ได้ทำพิธีสวดให้กับคนตายด้วย หลังจากกลบดินแล้ว adjutant ก็ยังพูดกับ Lean ว่า มันจะดีกว่าถ้าเขาทั้งสองไม่ทำการฝังผู้ตาย เพราะวันรุ่งขึ้นพวกเขาต้องเคลื่อนทัพ ศพของเขาอาจจะ...ยังไม่ทันที่ adjutant จะกล่าวจบ Lean ก็บอกเขาให้หยุดพูด เขาพูดว่าผู้ตายไม่ได้เป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่

เสียงคืนที่หล่นลงไปหลุมศพ ในที่สุดหลุมถูกกลบจนไม่เห็นอะไร ยกเว้นแต่หน้าที่ขาวซีด Lean หันไปถาม adjutant ว่า ตอนที่เอาศพลงทำไมจึงไม่พลิกหน้าเขาลง adjutant เองตกใจจนหน้าซีด เขาพูดกับ Lean ว่า ให้เอาดินกลบหลุมต่อไป ซึ่งเมื่อดินตกลงไปในหลุมมันก็จะเสียงป้อมให้พวกเขาได้ยิน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

นักศึกษาคิดว่า Timothy Lean ทำถูกหรือไม่ที่บอก adjutant ให้ฝัง Old Bill ก่อนที่กองทัพจะถูกรุกและถอยร่นไป

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

นักศึกษาศึกษาลักษณะที่ Crane ได้บรรยายไว้หน้ากลอนหรือไม่ ถ้าเป็นนักศึกษาเอง นักศึกษาจะทำอย่าง Timothy Lean และ adjutant หรือไม่ อธิบายและให้เหตุผล

3. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

3.1 ตัวละคร (character) มี 3 คนด้วยกัน คือ

ก. Adjutant นายทหารผู้หนึ่งใน Spitzbergen Infantry เขาคิดว่าศพของ Bill เพื่อนทหารด้วยกัน ควรจะฝังในวันรุ่งขึ้น เขาไม่กล้ามองศพผู้ตายและเกิดความโกรธที่พลทหาร 2 คน ขุดหลุมช้า

ข. Timothy Lean นายทหารอีกผู้หนึ่งที่เป็นผู้แนะนำให้ฝังศพ Old Bill ทันทีที่เขาตายเขาให้เหตุผลว่า เขาอาจจะไม่สามารถรักษาหน่วยของเขาได้อีกต่อไป และทหารจะต้องเคลื่อนทัพต่อไป

ค. Old Bill คือทหารผู้ตาย สภาพศพของเขาทำความสะอาดประหนึ่งพรันฝรั่งให้กับผู้ที่ทำหน้าที่ฝังเขา ซึ่ง Crane บรรยายไว้ว่า His face was chalk-blue gleaming eyes stared at the sky. การขุดหลุมฝังศพเขาต้องทำระหว่างที่มีการยิงกันอยู่ การขุดหลุมขุดได้เพียงตื้นๆ มีการกล่าวส่งวิญญาณผู้ตายเพียงเล็กน้อย

นอกจากนี้ยังมีพลทหารอีก 2 คน ที่ทำหน้าที่ขุดหลุม Crane ไม่ได้บอกรายละเอียดเกี่ยวกับพลทหาร 2 คนนี้

3.2 แก่นเรื่อง (theme)

Crane ต้องการชี้ให้เห็นว่า ความตายเกิดได้ในทุกหนทุกแห่ง แต่จะตายด้วยสภาพใดนั้น การตายของมนุษย์ก็ยังไม่เหมือนกัน บางคนตายในที่มิดชิดแลใกล้ชิด มีพิธีใหญ่โต ในขณะที่บางคนตายโดยไร้ญาติขาดมิตร ไม่มีพิธีหรรษา หรือบางครั้งถูกปล่อยให้เน่าเปื่อยไปเอง อย่างไรก็ตามขึ้นชื่อว่าคนตายก็กลายเป็นสิ่งที่น่ากลัวสำหรับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะกับผู้ที่ใกล้ชิด

Possible Themes อาจจะเขียน theme เป็นภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. While many people may die in a warm place with luxurious funeral held by their relatives, some may die miserably and have no luxurious funeral held for them.

2. A dead person may terrify his friends or relatives who stay beside him.

3. When a person is dead, he may become a terrifying thing to his friends or relatives.

กิจกรรมการบ้านที่ 4

จงสรุป theme ให้เป็นประโยคภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากที่ได้ใช้ประโยค

3.3 การพิจารณาว่าเป็น short story of plot

ก. ไม่ใช่เป็นเรื่องของตัวละครใดตัวละครหนึ่งโดยเฉพาะ

ข. ตัวละครทุกคนนำไปสู่การสร้างโครงเรื่อง หรือ plot ของเรื่อง ซึ่งเป็นเหตุการณ์ในสามองศา การฝังศพผู้ตายก็ต้องทำกันระหว่างการต่อสู้ทั้งสองฝ่าย ยังคิดว่าที่จะปล่อยศพทิ้งไว้ให้คูกูจากตาและเคลื่อนที่ต่อไป เพราะกองทัพไม่สามารถที่จะประจำอยู่กับที่ได้อีก

ค. ความขัดแย้งหรือ conflict ของเรื่องปรากฏอยู่ในตัวละครทุกคน คือทำอะไรที่จะทำการฝังศพให้ได้อย่างรวดเร็ว ทำอย่างไรจะได้หลุมฝังศพของศพที่ตาไม่ปิด และดูเหมือนจ้องมองการกระทำของพวกเขาอยู่

ง. มีเหตุการณ์เดียว คือเหตุการณ์การฝังศพ

บทสรุป

คนตายกลายเป็นสิ่งน่ากลัวสำหรับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ยิ่งถ้าผู้ตายเป็นบุคคลที่ใกล้ชิด ความตายเป็นเสมือนกำแพงกั้นระหว่างคนเป็นกับคนตายเอาไว้ คนตายถูกจัดไว้ให้อยู่ในอีกโลกหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่เป็นโลกของมนุษย์ เพื่อให้เห็นว่าคนตายไม่เหมือนคนเป็น

การประเมินผลท้ายบท

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ

1. Who was dead in the story?
2. Which infantry did the dead soldier belong to?
3. How did he die?
4. How was his corpse described?
5. For what reason did Lean tell the adjutant that it

- was necessary to bury the dead person right away?
6. Before the dead person was buried, what did Lean do to his dead body?
 7. Did Lean and the adjutant hold any burial service for his dead body?
 8. What sound did they hear when they flung the dirt into the grave?